

2. Tesla and Torts

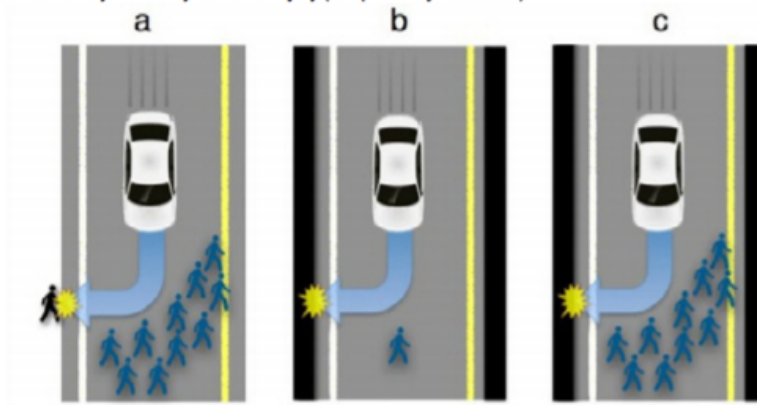
Do you really trust humans more than computers? <https://youtu.be/VvJ7yQbeAI4> - Self driving car - Dry Bar

The Trolley Problem

https://www.youtube.com/watch?v=JWb_svTrcOg - The Good Place

<https://rabbimanning.com/wp-content/uploads/2018/02/Driverless-Cars.pdf>

- In unavoidable crashes, how do you judge between those around you in the event of a split-second decision? How do you rate the safety and survival of the driver or occupants against those outside the car?
- What if the person with you in the car is your child? Or someone else's child?
- If a child runs out in front of you, do you hit the child or swerve into a fixed barrier putting yourself at risk?
- If a child runs into the road in front of your car, do you swerve to avoid her and hit an oncoming van head on?
- How do those decisions vary when considering the identity of the pedestrian – a child, an adult, a frail or elderly person? Do you take their future life value into account, their likelihood of survival and their level of suffering, compared with a nominal 'average' person?
- Would it make a difference if you knew the people involved? What if one was a mass-murderer, or a brain surgeon? Would it be ethical to prioritize one over the other?
- If a motorcyclist chooses to travel in a way that offers less physical protection than a car, do they deserve a higher level of priority as there would be more impact in the case of a collision?
- What if your driverless car fails to register a group of 10 people crossing the road in front of you. Do you override it and swerve the car into a wall, putting yourself and your family at risk of injury (but probably not death).

At the Toulouse School of Economics, they are using the new science of experimental ethics to ask the public how they respond to this dilemma, using a range of circumstances. For example, 76% of people thought that it would be more moral for autonomous vehicles to sacrifice one passenger rather than kill 10 pedestrians. This dropped to 23% when the passenger was sacrificed for only one pedestrian. They also discovered that people like the idea of a utilitarian car which would act to kill the fewest number of people, as long as they weren't the ones driving it!

<http://moralmachine.mit.edu/>

Choosing between people

פסחים כה:

ושפיכות דמים גופיה מנלן סברא הוא כי ההוא דאתא לקמיה דרבא אמר ליה מרי דוראי אמר לי זיל קטליה לפלניא ואי לא קטלינא לך אמר ליה ליקטלוך ולא תיקטול מאי חזית דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דההוא גברא סומק טפי

כא. מי יומר דדמא דידך סומק טפי כו'. יעוין בס' חסידיים סי' תרע"א שכ' יותר עון להרוג בחור הראוי להוליד ממי שהרג זקן וזקנה וסריס שאינם מולידים ועמש"כ במקור חסד שם. ולפ"ז כשאיימו על בחור צעיר שיהרוג זקן חלוש שאינו בן בנים הרי לכאורה לא שייך בכגון דא מי יומר דדמא דידך סומק טפי כו', אמנם ביד רמה ב' י"ל שלא ניתנו מצות לדחות אצל פק"נ אלא כדי שיחיה ויקיים מצות הרבה כדאמרינן חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות רבה, אבל גבי רציחה מאי חזית דדמא דידך סומק טפי וראוי אתה, האריך ימים יותר מחברך כדי שתאמר ידחו חייו שהן מועטין ואינן ספיקין לקיים מצות הרבה מפני חייך שהן מרוכין וראויים לקיים מצות הרבה דילמא דמא דחברך סומק טפי, וראה בהוריות י"ג א הצלה שאיש קודם לאשה וכהן קודם ללוי וכו' שהאיש מצוה במצות רבה יותר מהאשה וגם בכהן אתרביאי מצות יתירות.

The Greater Good - Utilitarianism

תוספתא מסכת תרומות (ליברמן) פרק ז

סיעה של בני אדם שאמרו להם גוים תנו לנו אחד מכם ונהרגהו ואם לאו הרי אנו הורגין את כולכם יהרגו כולן ואל ימסרו להן נפש אחת מישראל אבל אם ייחדוהו להם כגון שייחדו לשבע בן בכרי יתנו להן ואל יהרגו כולן אמר ר' יהודה במי דברים אמו' בזמן שהוא מבפנים והן מבחוץ אבל בזמן שהוא מבפנים והן מבפנים הואיל והוא נהרג והן נהרגין יתנוהו להן ואל יהרגו כולן וכן הוא אומ' ותבא האשה אל כל העם בחכמתה וגו' אמרה להן הואיל והוא נהרג ואתם נהרגין תנוהו להם ואל תהרגו כולכם ר' שמעון או' כך אמרה להם כל המורד במלכות בית דוד חייב מיתה

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב

אמר רב הונא: קטן הרודף ניתן להצילו בנפשו. קסבר: רודף אינו צריך התראה, לא שנא גדול ולא שנא קטן. איתביה רב חסדא לרב הונא: יצא ראשו - אין נוגעין בו, לפי שאין דוחין נפש מפני נפש. ואמאי? רודף הוא! - שאני התם, דמשמיא קא רדפי לה.

רש"י מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב

ואם תאמר מעשה דשבע בן בכרי (שמואל ב, כ) הנה ראשו מושלך אליך דדחו נפש מפני נפש - התם משום דאפילו לא מסרוהו לו היה נהרג בעיר כשיתפשנה יואב והן נהרגין עמו, אבל אם היה הוא ניצול אף על פי שהן נהרגין לא היו רשאים למסרו כדי להציל עצמן, אי נמי: משום דמורד במלכות הוה, והכי מפרש לה בתוספתא (דתמורה) +מסורת הש"ס: דתרומות פ"ז.

Shmuel II:20

14[Sheba] had passed through all the tribes of Israel up to Abel of Beth-maacah; and all the Beerites assembled and followed him inside. 15[Joab's men] came and besieged him in Abel of Beth-maacah; they threw up a siegemound against the city and it stood against the rampart.

All the troops with Joab were engaged in battering the wall, 16when a clever woman shouted from the city, "Listen! Listen! Tell Joab to come over here so I can talk to him." 17He approached her, and the woman asked, "Are you Joab?" "Yes," he answered; and she said to him, "Listen to what your handmaid has to say." "I'm listening," he replied. 18And she continued, "In olden times people used to say, 'Let them inquire of Abel,' and that was the end of the matter. 19I am one of those who seek the welfare of the faithful in Israel. But you seek to bring death upon a mother city in Israel! Why should you destroy the Lord's possession?" 20Joab replied, "Far be it, far be it from me to destroy or to ruin! 21Not at all! But a certain man from the hill country of Ephraim, named Sheba son of Bichri, has rebelled against King David.

Just hand him alone over to us, and I will withdraw from the city." The woman assured Joab, "His head shall be thrown over the wall to you." 22The woman came to all the people with her clever plan; and they cut off the head of Sheba son of Bichri and threw it down to Joab. He then sounded the horn; all the men dispersed to their homes, and Joab returned to the king in Jerusalem.

ירושלמי מסכת תרומות, סוף פרק ח, דף מז/א

תני סיעות בני אדם שהיו מהלכין בדרך פגעו להן גוים ואמרו 'תנו לנו אחד מכם ונהרוג אותו, ואם לאו הרי אנו הורגים את כולכם'. אפילו כולן נהרגים לא ימסרו נפש אחת מישראל. ייחדו להן אחד כגון שבע בן בכרי [עיין להלן ציטט מהמקרא] ימסרו אותו ואל ייהרגו. א"ר שמעון בן לקיש והוא שיהא חייב מיתה כשבע בן בכרי. ורבי יוחנן אמר אע"פ שאינו חייב מיתה כשבע בן בכרי.

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה ה

נשים שאמרו להם עובדי כוכבים תנו לנו אחד מכן ונטמא אותה ואם לאו נטמא את כולכן יטמאו כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל, וכן אם אמרו להם עובדי כוכבים תנו לנו אחד מכם ונהרגנו ואם לאו נהרוג כולכם, נהרגו כולם ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל, ואם יחדוהו להם ואמרו תנו לנו פלוני או נהרוג את כולכם, אם היה מחוייב מיתה כשבע בן בכרי יתנו אותו להם, ואין מורין להם כן לכתחלה, ואם אינו חייב מיתה יהרגו כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל.

כסף משנה

ופסק רבינו כר"ל אף על גב דמן הסתם לא קיי"ל כוותיה לגבי דר' יוחנן משום דהוי ספק נפשות ולהחמיר דלא ימסרוהו בידיים ביד העובדי כוכבים ועוד דמתניתא מסייעא ליה דקתני כשבע בן בכרי משמע כשחייב מיתה כמותו דוקא ומקרא איכא למידק הכי שאל"כ למה ליה ליואב למימר נשא יד במלך בדוד כלומר והרי הוא חייב מיתה משמע דאי לאו הכי לא היו רשאים למסרו לו וסובר רבינו דההוא בר נש דריב"ל היה חייב מיתה כשבע בן בכרי ואפ"ה לא איתגלי ליה אליהו מפני שמסרו וא"ל וזו משנת חסידים היא אלמא דלכתחילה אין מורים כן:

שולחן ערוך יורה דעה הלכות עבודת כוכבים סימן קנז

עובדי כוכבים שאמרו לישראל: תנו לנו אחד מכם ונהרגנו, לא יתנו להם אחד מהם אלא א"כ יחדוהו ואמרו: תנו לנו פלוני. (משנה פ' ח' דתרומות והרמב"ם פ"ה מהלכות יסודי התורה). ויש אומרים דאפילו בכה"ג אין למסרו, אא"כ חייב מיתה כשבע בן בכרי. (ב"י בשם רש"י ור"ן). - (???Is this switched)

חזון איש, יורה דעה ס"ט

<p>ויש לעי' ב'אחד רואה חן הולך להרוג אנשים רבים ויכני נהעותו ל'גד אחר ויהרג רק אחד שב'גד אחר, ואנו שב'גד זה יונג, ואם לא יעשה כלום יברנו הרבים והאחד ישאר בחיים, ואפשר דלא דמי למוסרים אחד לבריגה דהתם המסורה היא פעולה האכזרית של הריגה נפש ונפעולת זה לוכ' הל'גת אחרים בעצב שג הפעולה אלא המקרה גרם עכשו הל'גה לאחרים גם הל'גת האחרים קשי' במה שמוסרין להריגה נפש מישראל, אבל העיית החן מ'גד זה ל'גד אחר היא בעיקרה פעולת הל'גה, ואינה קשורה כלל בהריגת היחיד שב'גד אחר, רק עכשו במקרה נמ'גל ב'גד אחר נפש מישראל ואחרי שב'גד זה יברנו נפשות רבות, ובזה אחד, אפשר דיש לנו להשתדל למעט אצד'ת ישראל בכל מאי דאפשר, והלא גולגוס ופסום נהרגו בשביל לה'גיל את ישראל כמש"כ רש"י תענית י"ח ב' ד"ה בגודקין, ואמרו שאין כל צרי' יכולה לעמוד במחיתן, מיהו הב' גרע דהורג בידיים, ולא מ'גינו ח'ג' דמוסרין א'בל להרוג בידיים אפשר דאין הורגין וה' דהרגו שב"צ דמורד במלכות היה ומיהו ל'יע בחוס'.</p>	<p>ויש לעי' ב'אחד רואה חן הולך להרוג אנשים רבים ויכני נהעותו ל'גד אחר ויהרג רק אחד שב'גד אחר, ואנו שב'גד זה יונג, ואם לא יעשה כלום יברנו הרבים והאחד ישאר בחיים, ואפשר דלא דמי למוסרים אחד לבריגה דהתם המסורה היא פעולה האכזרית של הריגה נפש ונפעולת זה לוכ' הל'גת אחרים בעצב שג הפעולה אלא המקרה גרם עכשו הל'גה לאחרים גם הל'גת האחרים קשור במה שמוסרין להריגה נפש מישראל, אבל העיית החן מ'גד זה ל'גד אחר היא בעיקרה פעולת הל'גה, ואינה קשורה כלל בהריגת היחיד שב'גד אחר, רק עכשו במקרה נמ'גל ב'גד אחר נפש מישראל ואחרי שב'גד זה יברנו נפשות רבות, ובזה אחד, אפשר דיש לנו להשתדל למעט אצד'ת ישראל בכל מאי דאפשר, והלא גולגוס ופסום נהרגו בשביל לה'גיל את ישראל כמש"כ רש"י תענית י"ח ב' ד"ה בגודקין, ואמרו שאין כל צרי' יכולה לעמוד במחיתן, מיהו הב' גרע דהורג בידיים, ולא מ'גינו ח'ג' דמוסרין א'בל להרוג בידיים אפשר דאין הורגין וה' דהרגו שב"צ דמורד במלכות היה ומיהו ל'יע בחוס'.</p>
---	---

שו"ת ציץ אליעזר חלק טו סימן ע

ולכן נלענ"ד דבכל כגון דא של חקירת החזו"א ז"ל קובע יותר השב ואל תעשה עדיף כי הרי ישנה טענה של מאי חזית דדמו של זה סומק מדמו של חברו, ובהריגה ודאית אין חילוק בין יחיד לרבים, ולא אמרינן דרבים עדיפא. ולולינוס ופפוס שנהרגו בשביל להציל את ישראל כמ"ש רש"י בתענית ד' י"ח ע"ב (שמביא החזו"א שם מזה) הוא מפני שאחרת גם המה היו בהסכנה ליהרג, וגם י"ל דאין ללמוד משם, כי שונה הדבר אם היחיד בעצמו מוסר א"ע עבור הכלל דזה יש מקום לומר דמותר, לבין מה שאחרים יקחו אחד וימסרוהו שיהרג עבור רבים שזה בודאי אסור, ומשנה מפורשת והלכה מפורשת היא דאם אומרים לנו תנו לנו אחד מכם ונהרגנו ואם לאו נהרוג כולכם ינהרגו כולם ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל, (עיין רמב"ם פ"ה מיסודי התורה ה"ה ויו"ד ס"י קנ"ז סעי' א' ע"ש).

ומצאתי ראייה חותכת להנחתי האמורה בדברי אחד מגדולי הראשונים, והוא הרבינו יונה ז"ל בחידושי למס' ע"ז שנדמ"ח בשנת תשט"ז ונקרא בשם חדושי תלמידי רבינו יונה. דכותב שם בדף כ"ח על דברי הגמ' בסנהדרין ד' ע"ד ע"א דאיתא: ההוא דאתא לקמיה דרבי ורבי אמר ליה אמר לי מרא דוראי זיל קטליה לפלניא ואי לא קטלינא לך, אמר ליה לקטלוך ולא תיקטול, מי ימר דמא דידך סומק טפי דילמא דמא דההוא גברא סומק טפי, וכותב ע"ז הר"י וז"ל: דילמא דמא דחברך סומק טפי, פירוש, וכיון שדמו יותר אדום יחיה יותר ויקיים מצות ויעשה רצונו של הקדוש ברוך הוא יותר על ידי החיים, **וא"ת כיון שהדבר ספק יהרוג אותו ואל ינהרג הוא, יש לומר שב ואל תעשה שאני, שהאדם יש לו למנוע מלעשות שום עבירה בידים עכ"ל.**

הרי לנו שהרבינו יונה ז"ל הניח לנו כלל גדול בזה, שהקו - המנחה שהתוו לנו חז"ל על כגון דא של שאלת נפשות הוא לבחור להיות בזה במצב של שב ואל תעשה. ולא יזהר צד היוצא השב ואל תעשה כאותו צד צריך להתנהג, בהיות ואי אפשר לנו לקבוע איזה דמא סומק טפי בזה, ועל כן יש לנו לנקוט בקו של מניעה מלעשות שום עבירה בידים ועיקרו של דבר זה שיש חילוק בין אי עביד מעשה לבין לא עביד מעשה יוצא בעצם גם מדברי התוס' בסנהדרין שם ד"ה והא אסתר, ורק דלא נחתי להכלל האמור בזה בר"י.

ואם כן איפוא גם בנידון חקירתו של החזו"א ז"ל יש לנו ג"כ לפסוק בהחלטיות בכזאת, להיות בשב ואל תעשה ולא להטות בקום ועשה את החץ לצד אחר, דפשוט הדבר דהקו המנחה הזה הוא לא רק כשנעמדת שאלת ההעדפה עליו ועל אחר, כי אם גם כשהשאלה היא בנוגע לשני אחרים, דזיל בתר טעמא.

וזאת לדעת כי חקירת החזו"א ז"ל הנ"ל היא לא רק תיאורטית בתיאור ציור דמיוני של ראית חץ הולך להרוג והיכא שיש אפשרות להטותו, כפי שמצייר החזו"א, אלא שאלה מעשית ממשית היא, ויש לה השלכות על בדומה לזה, **כגון על כלי רכב כשנוסעים בדומה למשל ונקלעים פתאומית לפני אנשים רבים שחוצצים אז הכביש ויש לעשות עצירה פתאומית ע"י נסיגה אחורנית כדי שרבים מהעוברים לא ינהרגו, אבל באחורה נמצא שם יחיד עומד באופן שברור שיהרג ע"כ, וכן בכל הדומה לזה, והשאלה נשאלת בכאמור במה יש לו לבחור יותר לנהוג במצב כזה, אם לישראל במצב של שב ואל תעשה וע"כ ינהרגו אחדים שלפניו, או לסגת אחורה בקו"ע = בקום ועשה = וע"ז ינהרג היחיד, וכאמור לדעתנו יש להיות בזה בשב ואל תעשה, כאשר מוכח בכזאת מדברי הרבינו יונה שהבאתי, ולא לעשות שום פעולה המתבטאת במעשה של קום ועשה, ולא משנה הדבר מה שהוא כוונתו בזה לשם פעולת הצלה, בהיות ולמעשה הוא יהרוג ע"כ בודאות את היחיד, וכאן עוד חמור ביותר אפילו מהטיית חץ לצד אחר, כי כאן בפעולת נסיגה אחורנית, הרי זאת פעולה של כחו ממש ובכח ובפועל שלו יהרוג את היחיד ולכן לא דמי זה אפילו בכלל להיחיד דחו"מ ס"י שפ"ח לגבי הסרת נזק הנ"ל, דבשם רק מפנה המים לצד אחר, אבל לשדה חברו הולכים המים מכח הזרימה שלהם, ומשא"כ כאן וכנ"ז.**

Me First

חדושי הר"ן סנהדרין עד:

אבל בתוספות ז"ל מפרשים דעיקר קושיא ליתא דמקשה ודאי ידע דאפילו ישראל האונס אשת ישראל אין לה למסור עצמה למיתה דמהיכא ילפינן לג"ע שיהרג ואל יעבור מרוצח ורוצח גופא הוי סברא דאמרינן מאי חזית דמא דידך סומק טפי דילמא כו' שהכוונה בו שאינו בדין שינצל עצמו בדמו של חברו. וכן נמי י"ל שאין סברא שימסור עצמו למיתה כדי שיציל את חברו מן המיתה כגון אם יאמר לו הכותי שיהרגנו אם לא יניח לו להרוג את פלוני או אם יאמר הנח עצמך שנדחה אותך על תינוק כדי שימות בדחיפה זאת או אהרוג אותך פשיטא שאין לו למסור עצמו למיתה דמאי חזי' ואם הכותי ידחוהו וימותו התינוק בדחיפתו הכותי הוא ההורג ולא הישראל.

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה א

כל בית ישראל מצווין על קדוש השם הגדול הזה שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל, ומוזהרין שלא לחללו שנאמר ולא תחללו את שם קדשי, כיצד כשיעמוד עובד כוכבים ויאנוס את ישראל לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה או יהרגנו יעבור ואל יהרג שנאמר במצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, וחי בהם ולא שימות בהם, ואם מת ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו.

חידושי ר' חיים הלוי הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה א

והוא בסוגיא דסנהדרין דף ע"ג... **ובתוס'** שם הקשו דתיפוק ליה דאסתר בכלל עריות הואי וכמבואר במגילה [דף ט"ו ע"א] כאשר אבדתי מבית אבא כך אבדתי ממך, ותירצו דאי משום עריות כו"ע ס"ל דמהני טעמא דקרקע עולם לענין דלא מיחייבא למסור עצמה משום עריות, דהא מרוצח קא ילפינן לה, ורוצח גופיה כי מיחייב למסור עצמו הני מילי קודם שיהרוג בידים, אבל היכא דלא עביד מעשה כגון שמשליכין אותו על התינוק ונתמעך מסתברא שאינו חייב למסור עצמו, דמצי אמר אדרבה מאי חזית דדמא דחבראי סומק טפי דלמא דמא דידי סומק טפי כיון דלא עביד מעשה. **והרמב"ם** דסתם ולא הזכיר כלל הך דקרקע עולם משמע דחולק ע"ז וס"ל דבכל גווני יהרג ואל יעבור בגילוי עריות. וכבר נחלקו הראשונים בזה וכמבואר בבעל המאור ובמלחמות שם, עיין שם דס"ל דאסתר לא הואי עריות כלל, דהך סוגיא ס"ל דהיתה פנויה, או דביאת נכרי לא חשיבא בכלל עריות וכשיטת ר"ת בתוס' שם. וע"כ זהו שסתם הרמב"ם דבעריות מיהא בכל גווני תהרג ואל תעבור. אלא דצ"ע דהרי התוס' הוכיחו מרוצח דהיכא דהוי שב ואל תעשה אינו מחויב למסור עצמו ולמה פסק דבכל גווני תהרג ואל תעבור? (1) וי"ל דכיון דברציחה גופא הא דחלוק שב ואל תעשה ממעשה בידים הלא אין זה משום חומר דמעשה בידים, ורק דכיון דשני הנפשות שקולות הן ע"כ צריך להיות שב ואל תעשה, ודינו כשני רציחות שאין דוחות זה את זה דינו בשב ואל תעשה. וע"כ **לא שייך זאת בעריות דנימא דפקוח נפשו שקול כעריות**, וכיון דילפינן מרוצח בעיקר הדין דאינו נדחה בפני פקוח נפש ממילא הדר דינא דשב ואל תעשה ומעשה בידים שוין ובכל גווני תהרג ואל תעבור.

(2) וי"ל עוד, דהנה צ"ע בדברי התוס' דמאי ענין נערה המאורסה למי שמשליכין אותו על התינוק ונתמעך, דהתם איהו לא הוי רוצח כלל ולא עבר על שפיכות דמים, דהא לא הוי רק כאבן ועץ ביד הרוצח שמשליך אותו, **דמי שמשליך אותו הוא הרוצח**, ולהכי לא חייב למסור את עצמו, משא"כ בנערה המאורסה אף דלא קעבדה מעשה, **מ"מ הרי היא עוברת על גילוי עריות, ולהכי שפיר הדין נותן דתהרג ואל תעבור**. ונראה דכוונת התוס' כך היא, דכיון דרוצח הוא מסברא דמאי חזית דדמא דידך וכו', א"כ הא גם אם הוה משכחינן דיהא בזה דין רוצח ורק דלא ליעבד מעשה ג"כ לא היה חייב למסור עצמו דמצי אמר אדרבה מאי חזית דדמא דחבראי סומק טפי דילמא דמא דידי סומק טפי כיון דלא קעביד מעשה, וא"כ **הוא הדין בנערה המאורסה דילפא מרוצח אף דעוברת על גילוי עריות כיון דלא קעבדה מעשה אין בה הך דינא דתהרג ואל תעבור**...

ונראה דכן הוא כפירוש השני שכתבנו מהא דאיתא בב"מ דף ס"ב [ע"א] שנים שהיו מהלכין בדרך וביד אחד מהן קיתון של מים וכו' עד שבא ר"ע ולימד וחי אחיך עמך חייך קודמין לחיי אחיך, הרי **דאע"ג דהתם הוי בשב ואל תעשה**, ועוד יותר דלא הוי התם דין רציחה כלל ורק משום דין הצלה, **ומ"מ צריכינן לקרא דוחי אחיך עמך דחייך קודמין**, ושמע מינה דדווקא בהצלה דאיכא קרא דוחי אחיך עמך דחייך קודמין, אבל ברציחה דליכא קרא בכל ענין יהרג ואל יעבור אף בשב ואל תעשה ובלא עביד מעשה, אם אך יש בו דין רציחה, ולפי"ז שפיר **פסק הרמב"ם דבעריות תהרג ואל תעבור בכל גווני אף בקרקע עולם, כיון דגם ברציחה הדין כן דאינה נדחית בפני פקוח נפש בכל גווני**, והוא הדין לעריות דילפינן מינה דאין בה דין דחיה כלל לעולם, וע"כ בכל גווני תהרג ואל תעבור אף בקרקע עולם ובשב ואל תעשה וכמו שכתבנו.